

Sygn. akt VI Ga 382/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SO Beata Hass-Kloc

SO Marta Zalewska (spraw.)

Protokolant: st.sekr.sądowy Małgorzata Zawilo

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2017 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: R. L.

przeciwko: (...) Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego co do punktu I w zakresie kwoty 1.992,60 zł oraz co do punktu II wyroku Sądu Rejonowego w K. V Wydziału Gospodarczego z dnia 9 września 2016 r., sygn. akt V GC 319/16

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

I. zasądza od pozwanego (...) Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda R. L. kwotę 7.047,90 zł (siedem tysięcy czterdzieści siedem złotych 90/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 23 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty i pozostałej części oddala powództwo,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.707,64 zł (jeden tysiąc siedemset siedem złotych 64/100) tytułem kosztów procesu,

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 700 zł (siedemset złotych) tytułem kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt VI Ga 382/16

Uzasadnienie wyroku z dnia 9.03.2017 roku

Powód R. L. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) w K. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Towarzystwa (...) w W. kwoty 9040,50 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 23 grudnia 2015 r. tytułem odszkodowania w ramach oc sprawy szkody. Pozwany dokonał oględzin uszkodzonego pojazdu, przyjął odpowiedzialność za szkodę (zakwalifikowaną przez ubezpieczyciela jako całkowita) i w dniu 5 sierpnia 2014 r. poszkodowany otrzymał odszkodowanie z tytułu uszkodzonego pojazdu.

W dniu 2.07.2014 r. poszkodowany z uwagi na uszkodzenia pojazdu, wynajął u powoda pojazd zastępczy marki P. (...). Poszkodowany korzystał z pojazdu zastępczego do dnia 6.08.2014 r. Powód w dniu 13 października 2015 r. wystawił fakturę VAT nr F (...) za wykonane na rzecz poszkodowanego usługi bezpośrednio związane ze zdarzeniem powodującym szkodę z następujących tytułów: holowania pojazdu uszkodzonego na parking powodowej firmy w taryfie ryczałtowej (do 25 km), wynajmu pojazdu zastępczego klasy C diesel świadczonej przez 35 dni, usługi parkingowej świadczonej przez 2 dni oraz wywozu pojazdu z parkingu w taryfie miejskiej do 25 km. W/w faktura, wraz z kompletem uzasadniających ją dokumentów została niezwłocznie przesłana do pozwanego - Ubezpieczyciela, jako odpowiedzialnego za likwidację szkody. Ubezpieczyciel w piśmie z dnia 22.12.2015 r. zakwestionował zasadność wypłaty odszkodowania z każdego w w/w tytułów.

Pozwany zaskarżył nakaz w całości, wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu. Zarzucił, iż jego zdaniem powód nie wykazał, iż poniesione koszty z tytułu najmu pojazdu zastępczego, parkowania i holowania były konieczne, celowe i ekonomicznie uzasadnione.

W dniu 9.09.2016r. SR w K. wydał wyrok, którym powództwo uwzględnił w całości. Podstawą wydania wyroku były następujące ustalenia faktyczne i ich ocena prawna:

Bezspornym w sprawie było uczestnictwo w dniu 2.07.2014 r. pojazdu marki N. (...), o numerze rejestracyjnym (...), należącym do J. D. w zdarzeniu drogowym, spowodowanym przez sprawcę posiadającego ubezpieczenie OC u pozwanej. Pozwany ubezpieczyciel uznał – co do zasady – swoją odpowiedzialność odszkodowawczą wobec poszkodowanego za szkody wynikłe ze zdarzenia. Przeprowadzone oględziny powypadkowe przez likwidatora zakładu ubezpieczeń doprowadziły do ustalenia zaistnienia. tzw. szkody całkowitej. Wypłata odszkodowania przez poszkodowanego nastąpiła w dniu 5.08.2014 r.

Powód w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej wynajął poszkodowanemu samochód marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...) na okres łączny od dnia 2.07. do dnia 6.08.2014 r., w cenie 221,40 zł brutto za dobę najmu, która to wynika z obowiązującego u powoda cennika i stanowi cenę rynkową, uznawaną przez ubezpieczycieli. Nadto powód wykonał na rzecz poszkodowanego usługi holowania pojazdu i usługę parkingową oraz wywozu pojazdu z parkingu

Utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej zniszczenia stanowi szkodę majątkową. W piśmiennictwie podkreśla się, że normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest bardzo często niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego, nie tylko w sytuacji jego uszkodzenia, ale również zniszczenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem pojazdu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu. Postulat pełnego odszkodowania przemawia więc za przyjęciem stanowiska o potrzebie zwrotu przez ubezpieczyciela tzw. wydatków koniecznych, potrzebnych na czasowe używanie zastępczego środka komunikacji w związku z niemożliwością korzystania z niego wskutek zniszczenia, z tym że tylko za okres między dniem zniszczenia a dniem, w którym poszkodowany może nabyć analogiczny pojazd, nie dłuższy jednak niż za czas do zapłaty odszkodowania (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 września 2004 r., Sygn. akt IV CK 672/03, LEX nr 146324).

W ocenie Sądu Rejonowego wykazał powód zasadność i konieczność najmu pojazdu zastępczego. Podobnie za celowe i konieczne uznać należy skorzystanie z usługi parkowania uszkodzonego pojazdu na parkingu strzeżonym oraz jego holowanie. Cena najmu u powoda jest zbliżona do obowiązującej obowiązująca u konkurencji, co pozwala domniemywać, iż mieści się ona w średnich stawkach rynkowych. Nie podzielił Sąd Rejonowy zarzutów pozwanego odnośnie czasu trwania usług najmu pojazdu zastępczego i usługi parkowania. Poszkodowany zwrócił pojazd zastępczy w dniu następnym po wypłacie odszkodowania z tytułu szkody całkowitej, co należy uznać za dopuszczalne.

Powyższy wyrok apelacją zaskarżył pozwany w zakresie kwoty 1.992,60zł oraz kosztów procesu za I instancję. Zarzucił naruszenie art. 361 § 1 kc, 362 kc, art. 6 kc, art. 233 § 1 kpc oraz art. 245 kpc w zw. art. 227 kpc i uzasadnił, iż pozwany nie ponosi odpowiedzialności za najem pojazdu zastępczego w okresie od dnia 2.07.2014r. do dnia 10.07.2014r. Wniósł na

tej podstawie o oddalenie powództwa ponad kwotę 7.047,90zł, stosunkowe rozdzielenie kosztów procesu za I instancję oraz zasądzenie kosztów procesu za II instancję.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie i zasądzeni kosztów postępowania apelacyjnego.

Na rozprawie apelacyjnej pełnomocnik powoda uznał apelację i uzasadnienie jej zarzutów za zasadne i wniósł o zniesienie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na wstępie wskazać należy, iż nie istnieje w procedurze cywilnej instytucja „uznania apelacji”, zatem sąd rozstrzyga apelację i jej zarzuty niezależnie od stanowiska strony przeciwnej, tym samym brak podstaw prawnych do wzajemnego zniesienia kosztów postępowania apelacyjnego na podst. tzw. uznania apelacji, o co wnosił powód na rozprawie apelacyjnej.

Przechodząc zatem do oceny apelacji pozwanego był ona w całości zasadna. Nie pozostaje w związku przyczynowo – skutkowym okres najmu pojazdu zastępczego 2.07.14r.

(data kolizji) – 10.07.14r.(11.07.14r. to data zgłoszenia szkody), skoro w okresie tym ubezpieczyciel nie miał wiedzy o szkodzie i nie mógł zatem przystąpić do jej likwidacji. Należało założyć, iż gdyby zgłoszenie szkody nastąpiło w dacie kolizji, wypłata odszkodowania z tytułu szkody całkowitej nastąpiłaby o te 9 dni wcześniej, co skutkowałoby równoważnym wcześniejszym zwrotem pojazdu zastępczego (art. 361 § 1 kc). Zachowanie poszkodowanego, który zwlekał ze zgłoszeniem szkody w pojeździe należało również kwalifikować w kontekście kosztów najmu pojazdu zastępczego jako przyczynienie się do powiększenia szkody z tego tytułu. Doszło bowiem do nieuzasadnionego wydłużenia okresu najmu o 9 dni (art. 362 kc).

Z tych względów wyrok w zaskarżonej części został zmieniony na podst. art. 386 § 1 kpc. O kosztach za I instancję sąd orzekł na podst. art. 108 kpc w zw. z art. 100 kpc, stosunkowo je rozdzielając. Powód wygrał w 78%, co z kwoty kosztów 2871 dało kwotę 2239,38 zł, pozwany wygrał w 22%, co z kwoty kosztów 2417 zł dało kwotę 531,74 zł. Różnica w/w kwot to pkt II wyroku. O kosztach postępowania apelacyjnego sąd orzekł na podst. art. 108 kpc w zw. z art. 98 § 1 i 3 kpc. Na koszty te po stronie pozwanego wygranego w całości złożyły się: opłata od apelacji 100 zł i 600 zł jako połowa wynagrodzenia minimalnego od w.p.z., obowiązującego na datę złożenia apelacji 31.10.2016r., tj. wg Rozp. MS z dnia 22.10.2015r.